WALT DISNEY'S

Donald Duck

EEN VROLIJK WEEKBLAD

Nr. 37 12 SEPT. 1964

BESTE VRIENDEN EN VRIENDINNEN

VORIGE week wandelde ik in het bos, lekker op mijn gemak, toen ik Wolfje tegen kwam. Hij zag er bezorgd en tegelijk opgewonden uit.

„Ha, Wolfje," zei ik. „Wat is er aan de hand? Waar loop je over te piekeren?"

„Dag, oom Donald," zei Wolfje. „Ik loop te piekeren over vader. Hij is gisteren weg gegaan, in de richting van de molenbeek, en hij heeft een kar vol hout en gereedschap meegenomen. Ik ben bang dat hij weer een biggenval aan het maken is!"

„Ja, dat lijkt wel zo, hè?" zei ik.

„Weet je wat? Ik zal naar hem toe gaan en zeggen dat hij eindelijk eens op moet houden met op de biggetjes te jagen!"

We gingen meteen op weg. Bij het pad naar de molen bleef Wolfje achter en ik ging alleen verder. Ik vond Midas achter de molen. Hij was zo druk bezig met timmeren, dat ik heel hard moest schreeuwen om zijn aandacht te trekken. Eindelijk draaide hij zich om.

„Midas, waar moet het met jou heen?!" vroeg ik streng. „Kun je het nou echt niet laten om . . . ."

„Sssst!" zei Midas. „Stil! Ik zie Wolfje daar aankomen en hij mag niet weten wat ik doe. Het-eh . . . . het is voor zijn verjaardag, zie je . . . ." en hij wees op een prachtige roeiboot waar hij net de laatste hand aan legde. „Is Wolfje dan binnenkort jarig?" vroeg ik.

„Dat weet ik niet," zei de Boze Wolf. „Maar eens in het jaar moet hij toch een verjaardag krijgen, hè? Nou, waarom zou ik hem dat dan nu niet geven?" Ik heb vader en zoon alleen achter gelaten bij de molenbeek. Terwijl ik verder liep dacht ik: „Soms, zo één keer in 't jaar, is Midas toch een goeierd!"

OOM DONALD

* * *

ONS ZIEKENLIJSTJE

Nelly Blokland is 16 jaar en is al een hele tijd ziek. Ze spaart foto's van filmsterren. Haar adres is: Westerlanden 49, Schoonebeek (Dr).

Ingeborg Kriegsman is 8 jaar en ligt in een sanatorium. Sturen jullie haar eens een kaart? Haar adres is: Emma-Paviljoen, San. Zonnegloren, Soest.

Rola Vlieger is 14 jaar en moet nog een hele tijd liggen. Ze spaart proefmonsters en filmsterren. Haar adres is: Goois Kinderziekenhuis, Crailoscheweg 116, Huizen.

Betsy Schakel (18), **Hanny Schakel** (8), **Piet Schakel** (4), **Marian Schakel** (12) en **Alex Schakel** (4) liggen allemaal in een sanatorium. Ze sparen foto's van filmsterren en dieren, suikerzakjes en speldjes. Hun adres is: Emma Paviljoen, San. Zonnegloren, Soest.

Bert Stok is 14 jaar en moet nog heel lang liggen. Wie stuurt hem eens een briefje? Zijn adres is: Fortuinlaan 10, Krommenie (N.H.).

ONZE WEKELIJKSE PRIJSVRAAG NR. 37

IN elke steen van dit muurtje past 'n letter. Van links naar rechts moeten worden ingevuld: 1. schaaldier, 2. deel van de voet, 3. niet ziek, 4. raam, 5. berichten.

Heb je alle woorden ingevuld, schrijf dan de letters die in de gele stenen staan, van boven naar beneden langs het muurtje gaande, achter elkaar op. Je krijgt dan de naam van een gebruiksvoorwerp waarmee je veegt. Schrijf deze naam op een briefkaart en stuur die vóór 17 september a.s. aan Donald Duck, Postbus 702, Amsterdam. Vergeet niet duidelijk op de kaart je naam en adres te vermelden en zet in de linkerbovenhoek: „oplossing 37". Veel succes!

OPLETTEN ALLEMAAL

De prijswinnaars van No. 29 zijn:

1e prijs: horloge: W. Moolhuysen, Baanstraat 149, **Schaesberg.**
2e prijs: weefdoos: A. Middelkoop, Overslingeland 91, Post Hoornaar, **Noordeloos.**
3e prijs: badmintonspel; R. Grafhorst, **Zwolle;** F. Klerks, **Hoorn;** R. Romijn, **Uitwijk 44 (N.Br.);** A. Groeneboer, **Ninove, België;** R. Romijn, **Den Haag;** G. J. v. d. Steen, **Loppersum;** Tr. v. Keulen, **Maartensdijk (U.);** A. en H. Kraayinge, **Opende (Gr.);** R. Stein, **Amsterdam;** P. Izeboud, **Serooskerke (Walch.).**
Bal: R. Verbeek, **Antwerpen, Belg.;** Fr. v. Oers, **Arnhem;** N. Smit, **Goeree-Overflakkee;** B. de Graaff, **Bleriek-Venlo;** E. Mahu, **Graauw;** T. Doornberg, **Zutphen;** G. Buurman, **Angeren (O.B.);** M. Bruggeman, **Amstelveen;** G. v. Doorn, **Woerden;** K. Meyler, **Middelburg;** A. Kloosterman, **Almelo;** A. v. Oudeneren, **Dirksland (ZH);** A. A. Rademaker, **De Punt (Vries);** G. Wilpstra, **Marum (Gr.);** R. Bolk, **Zevenaar;** L. Bervoets, **Stryen;** D. Spijkstra, **Oostermeer;** J. Koomans, **'s Gravendeel;** G. d. Boom, **Delfzijl;** J. Smits, **Vlaardingen.**

De oplossing van prijsvraag nr. 34 luidt: LEO.

De prijswinnaars van No. 30 zijn:

1e prijs: horloge: Marijke van Lammeren, St. Paulusstraat 39, **Weert.**
2e prijs: bouwdoos: Henk Biezeveld, Kon. Wilhelminastr. 30, **Kloetinge.**
3e prijs: badmintonspel: Kinderen l'Amie, **Wnerden;** Gerard en Rosaline Kist, **Hoorn;** Joke Schipper, **A'dam-O.;** Piet de Vries, **Idsenhuizen 25;** Olga Goris, **Doorn;** Marjo Vassink, **Doetinchem;** Johanna v. d. Boogaard, **Wijke A. N.-Br.;** Rudie Brouwer, **Medemblik;** Nienke de Vries, **Limmen, N.H.;** Theo Draaisma, **Creil, N.O.P.**
Bal: Riete Kouwenhoven, **Brussel-3, Belg.;** Peter Uyttewaal, **Langeraar;** Elly Zaal, **Wageningen;** Ton Moers, **Geleen;** Anke Middelbrink, **Gieten;** Bertus Reeringh, **Zwartsluis;** Caroline Waard, **Schiedam;** Boelo Lubbers, **Groningen;** Bep v. Amerongen, **Hoogkeppel;** Willy Boels, **Amstenrade, L.;** Grietje Takens, **Nw.-Schans;** Tim Trenning, **Landsmeer;** Elly Smits, **Tienray;** Henk v. d. Berg, **Harderwijk;** Amy de Jong, **Bramsche, W.-D.;** Rixt Breuker, **Dronrijp, Fr.;** Lia de Jong, **Meteren;** Emiel Breton, **Luxembourg, Lux.;** Sjoukeje Langendijk, **Enkhuizen;** A. Versluis, **Meerkerk, Z.H.**

De oplosing van prijsvraag nr. 35 luidt: **LIMBURG.**

* * * * * * * *

PRIJZEN

Eerste prijs: een horloge; tweede prijs jongens: bouwdoos; meisjes: weefdoos; 10 derde prijzen: een badmintonspel; 20 vierde prijzen: een bal.

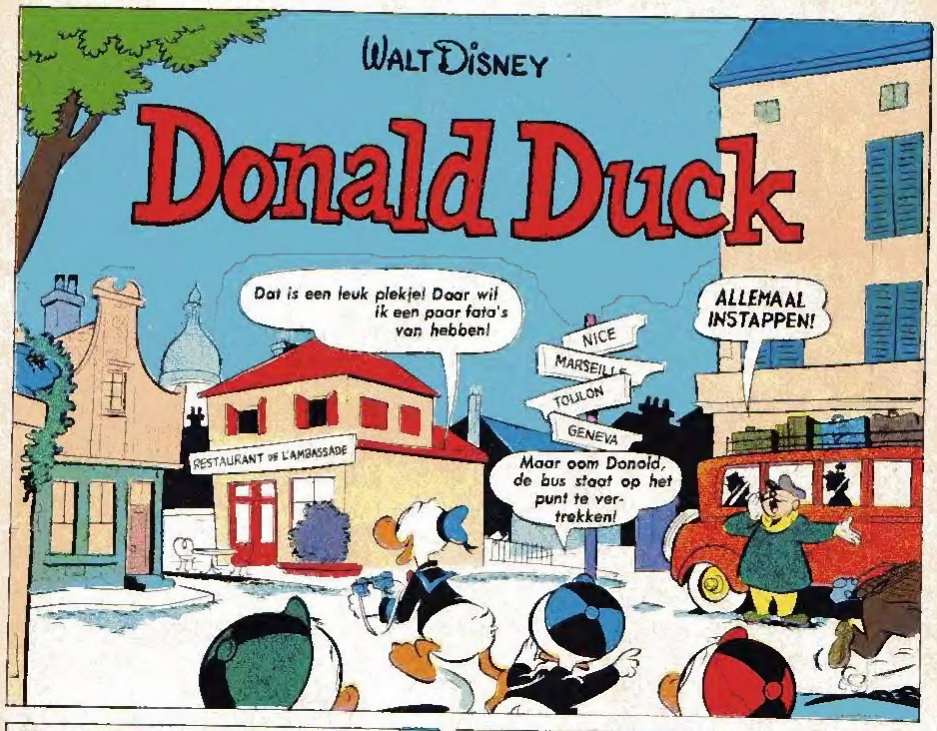
WALT DISNEY
Donald Duck
Dat is een leuk plekje! Daar wil ik een paar fata's van hebben!
ALLEMAAL INSTAPPEN!
NICE
MARSEILLE
TOULON
GENEVA
RESTAURANT DE L'AMBASSADE
Maar oom Donald, de bus staat op het punt te vertrekken!

Waarom toch za'n haast? Ik heb olies hier nog lang niet gezien!
Maar we hebben een vast programma!
Dat weet u tach!

Programma, programma! (Mompelt) Dat heb je met die goedkope reizen! Ik had beter moeten weten!

Maar waarom hebt u deze reis dan uitgekozen?
We hadden een duurdere reis moeten nemen!
Dan hadden we alle mogelijke tijd voor olies gehad!

Ik weet het! Het was een kwestie van geld, en in de tweede plaats, was het voor vier net zo goedkoop ols voor één, en . . . oh, vergeet het maar!

Dames en heren, hier ziet u de beroemde ruïnes! Dit is de laan van de Gevallen Zuilen!
Ik krijg pijnlijke voeten als ik eraan denk!
Stil toch, oom Donald!

Vele bezienswaardigheden later . . .
Dit is het beroemde museum! Blijft u bij elkaar en volg de gids!

Dat suffe gedoe! Ik wil iets opwindends zien!
Volgens programma hebt u een kwartier de tijd!

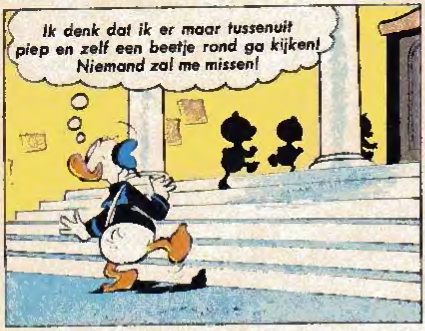
Ik denk dat ik er maar tussenuit piep en zelf een beetje rond ga kijken! Niemand zal me missen!

Voordat de bus vertrekt, ben ik weer terug!

Ik vind die geheimzinnige, boeiende achterafsteegjes veel leuker om te zien!
DRAKENTAND

In deze nauwe, kronkelige straatjes proef je zo'n eigenaardige sfeer!

En allerlei wonderlijke figuren sluipen hier zo geheimzinnig rond!
Niemand zal er ooit achter komen dat in deze bloem het plan voor de juwelendiefstal zit!

Ik moet de rest van de bende inlichten! De politie zoekt ons, dus ik moet goed uitkijken wat ik doe!
Tjonge, kijk die man met die witte anjer eens! Daar moet ik een foto van hebben!

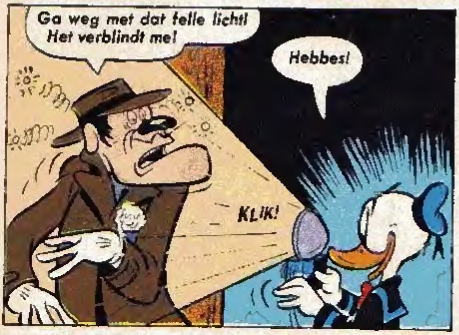
Ga weg met dat felle licht! Het verblindt me!
Hebbes!
KLIK!

Je hoeft niet te vragen wat de vent daar in die donkere steegjes uitvoert! Ik wed dat het niet veel goeds is!

(SLIK!) OEPS! HÉ!

Geef me dat fototoestel! Vlug een beetje!
Hè?

Beweeg je niet en houd het licht op jezelf gericht . . . als je graag wilt blijven leven!
Jo, meneer! Goed, meneer!

Dan wil je me misschien wel een dienst bewijzen!
Nee. . eh, jawel! Het spijt me dat ik u hinderde!

Geef deze bloem af in coupé 313 van die trein!
Ja, meneer!
En geen geintjes! Ik let op je!
Griezels! Dat ik nou juist deze engerd moest uitpikken!
Sommige mensen zijn zo gauw beledigd als je een foto van ze neemt!
Oh! Er is niemand! Degene voor wie de bloem bestemd was, is weggegaan! Ik zal maar even wachten!
Hé! De politie! Die vent wordt gearresteerd!
Dan is het vast een misdadiger! Ik kan beter aan de politie gaan vertellen wat ik weet!
Oei! De trein komt in beweging! Te laat om nog uit te stappen! Ik zal tot het volgende station moeten wachten!
Intussen . . .
Oom Donald heeft ons ook lelijk beet gehad!
Ik hoop dat hij de opwinding vindt waar hij zo naar verlangt!

Ieder heeft zo zijn eigen pleziertjes! We zien hem in het hotel wel weer!

Dit losse blaadje laat ze . . . hé . . . Je kunt het afwikkelen, als een ratletje!

Het is een boodschap. . Ha! Geef maar aan mij!

D-deze. . . eh. . . blaem is vaar u?
Juist! Maar je bent een beetje te nieuwsgierig geweest!

Wat bedoelt u?
Ik bedoel dit! Je weet te veel!

Doe het raam open, en vlug wat!
Een beetje frisse lucht zou me eigenlijk geen kwaad doen!

Eén verkeerde beweging, en er komen moeilijkheden!
Slik!

Kijk eens! Oom Donald!
De jongens! Ik zal mijn vingers bewegen!

Misschien zien ze dat ik in moeilijkheden zit en. .
Oh, nee, niets door·van!
Wat zeg je daarvan?
Hij wilde ons niet eens zien!
Deed het gordijn dicht vlak voor onze neus!
Aandacht proberen te trekken, hè? Spring uit het raam!
Met een vaart van tachtig kilometer? U maakt een grapje!
Spring, of ik . . .
Ik-ik . . . kan nu niet springen! We zitten in een tunnel!
Des te beter Een stevige duw en . . . AOOEEW-W-W!
Wat een geluk dat ik me ergens aan vast kan grijpen! Hij is onder me door geschoten!
Gelukkig remt de trein af! Ik moet gauw de politie alles ver·tellen!
Ongeveer een uur later . . .
(Puf! Zucht!) Eindelijk een auto!

Daar heb je hem! In de trein had hij mij te pakken, maar nu hebben wij hèm!
Wat een bof!
Het is heel dringend! Alstublieft geen vragen! Snel! Ik heb haast!
In orde, kerel! Spring maar achterin!
Kijk eens wie ik ben?
Oh, nee! U weer? Maar hoe . . . (Kreun!)
Ik viel in een haap zachte modder in de tunnel! Het duurde niet lang af ik had mijn vrienden èn jouw spoor terug-gevonden!
Luister! Een politiebericht op de radio!
Op alle belangrijke punten zijn posten gezet! Deze bende juwelendieven móét opgespoord en gearresteerd worden! . . Iedereen moet meewerken!
Ver-draaid!
KLIK!
We moeten ons verbergen! Laten we afslaan en naar dat kasteel gaan!
Maar dat is een oord voor vakantie-gangers!
We moeten dat risico zolang maar nemen!
Hmm! De bus is vraag vandaag!
Als jij voor de portier zorgt, gaan wij vast naar binnen!
Hé? Wat?

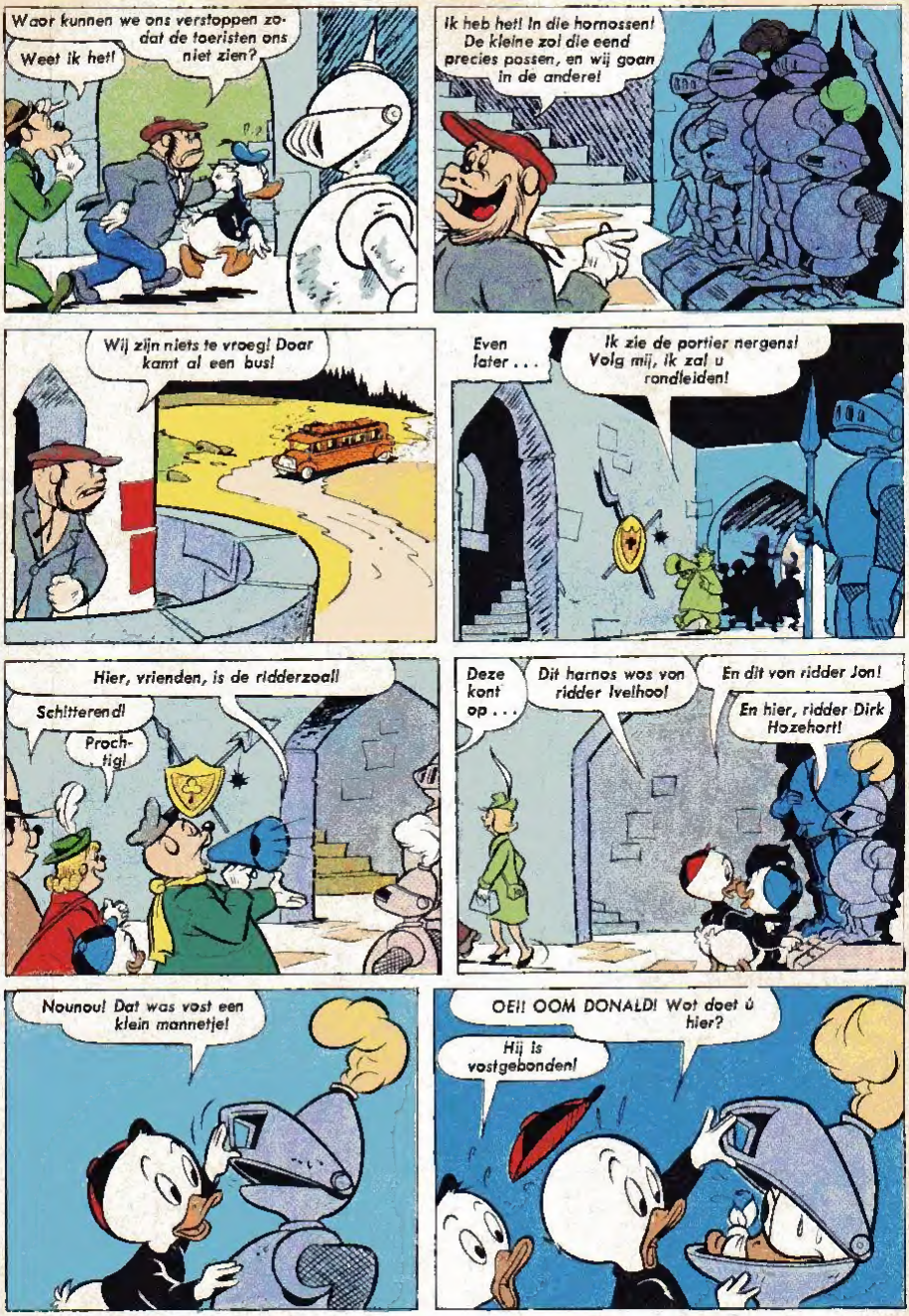
Waar kunnen we ons verstoppen zodat de toeristen ons niet zien?
Weet ik het!
Ik heb het! In die harnassen! De kleine zal die eend precies passen, en wij gaan in de andere!
Wij zijn niets te vroeg! Daar komt al een bus!
Even later . . .
Ik zie de portier nergens! Volg mij, ik zal u rondleiden!
Hier, vrienden, is de ridderzaal!
Schitterend!
Prachtig!
Deze kant op . . .
Dit harnas was van ridder Ivelhoo!
En dit van ridder Jan!
En hier, ridder Dirk Hazehart!
Nounou! Dat was vast een klein mannetje!
OE!! OOM DONALD! Wat doet ú hier?
Hij is vastgebonden!

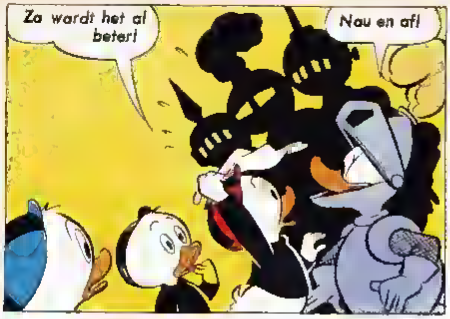
Za wordt het al beter!
Nou en af!

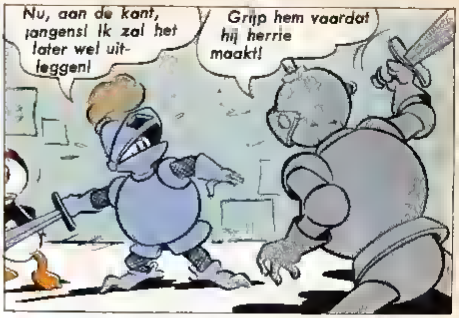
Nu, aan de kant, jongens! Ik zal het later wel uitleggen!
Grijp hem vaardat hij herrie maakt!

Geef je over, garnaal!
KLENG!
BENG!
Zie eerst maar dat je me te pakken krijgt!
Wat is daar aan de hand?
Oh, dames en heren, wat baft u!

Spectaal voor u geeft men een opvaering van een gevecht tussen ridders, zaals dat vroeger plaats had!
Oh, wat opwindend!
Het is net echt!

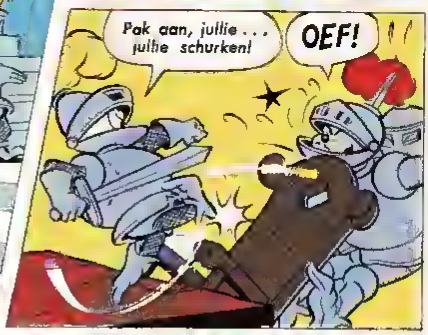
Pak aan, jullie . . . julhe schurken!
OEF!

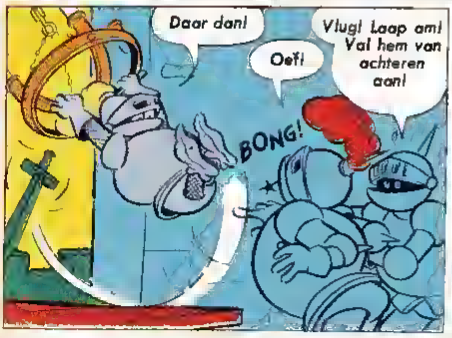
Daar dan!
Oef!
Vlug! Laap am! Val hem van achteren aan!
BONG!

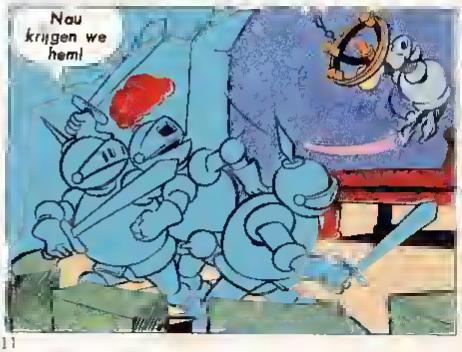
Nou krijgen we hem!

AOEWW!
KLONG!
Genoeg gehad?
Wilt u ons nu vertellen wat er aan de hand is, oom Donald?
Straks! Eerst moet ik verder met die boeven afrekenen!
Kijk! Ze zitten vast in de ophaalbrug!
Klaar om aan de politie afgeleverd te worden!
Goed gedaan, hoor!
Alles wordt uitgelegd . . .
We zitten al maanden achter die bende aan! Bedankt dat u ze gevangen hebt!
Ik ben blij dat ik u heb kunnen helpen!
En nou nog iets . . . Psst . . . Psst . . . Psst . . .
Natuurlijk! Dat is het minste dat ik voor u kan doen!
En dus . . .
Oom Donald zal nu geen moeilijkheden meer krijgen in donkere steegjes!
Vast niet!
Niet nu de commissaris hem drie lijfwachten heeft meegegeven!
Even lachen, alstublieft!

WALT DISNEY
Bongo
Bah! Als Scherptand plezier maakt, hebben wij kleintjes er altijd last van!
HOE!! Wat een dreun!
BONK!
(Zucht!) Ik word moe van het spelen! Ik ga lekker een dutje doen om weer uit te rusten!
Hè, hè! Wat een geluk!
Hij heeft alles weer onderste-boven gehaald!
Mijn huis is gesloopt!
Z Z Z Z Z
Ik hoop dat hij lang blijft slapen!

O, hij snurkt zo hard dat die bijenkarf uit de boom schudt!
Ik moet er niet aan denken wat er gebeurt als hij wakker wordt door bijensteken!
(Slik!) Door moet ik snel iets aan doen!
Goed gevangen, Bongo!
PLUNK!
Vaarwel, bijtjes!
Nu kunnen we er wel op rekenen dat Scherptand minstens een uur zal slapen!
Misschien langer als er niets meer op zijn hoofd valt!
Hé! Een idee! Als de bladeren nou eens zouden vallen . . . Ja! Hoi Misschien kunnen we zorgen dat hij dan een hele tijd slaapt!
Vallende bladeren? Wat nou?
Kom, jongens! Ik zal mijn plan uitleggen terwijl we alle bladeren van deze boom plukken!
Niet lang daarna . . . .
Bijna klaar! Is het iedereen nu duidelijk wat hij verder moet doen?
Jazeker!
Nou en of!
Ja-ja!

SNORK!
Hè? MUZIEK?
DE WINTER KOMT! DE WINTER KOMT!
DE WINTER KOMT? . . . En BLADEREN OP DE GROND?
Zou ik don hebben geslapen tot don . . .
Inderdood, Scherptond! Je hebt je verslopen! Het is bijno winter!
Het is hoast niet mogelijk!
Dag, Bongo! We trekken weer noor het zuiden!
Tot ziens, jongens!
Haha! En we gaan lekker niet verder dan tot ochter die heuvelt
Schiet een beetje op met die loatste noot Victor!
Ja, lieve!
De eekhoorntjes hebben hun huis ol vol noatjes!
Ik hoop dot het niet omvalt!
Het is tijd om in je hol te kruipen en wintersloop te houden, Scherptond!
Nee! Nog niet!

Ik blijf hier tot de eerste sneeuw valt!
Oh, nee!
Gaap!
Ik had gehoopt dat het niet zover zou komen! Nou moeten we SNEEUW hebben!
Onmagelijk!
Zzzzz
Niet onmagelijk . . . Maar wel veel werk!
Op de top van de berg ligt altijd sneeuw!
Jongens, haal allemaal je picknick-spullen!
We gaan door-boven in die kou toch niet picknicken?
Nee! Maar we hebben wel al onze thermos-kannen en manden nodig!
Weldra . . .
Wat een slim idee, Bongo!
En als Scherptand zijn winterslaap doet, gaan wij gezellig een èchte picknick houden!
Maar nu hebben we deze thermoskannen nodig om te zorgen dat de sneeuw anderweg noor beneden niet gaat smelten!
Dus . . .
Leg de sneeuw aan alle kanten om hem heen! Leg ook maar wat op zijn hoofd!
Laat het maar aan ons over, Bongo!
Zzzzz

Om het helemaal echt te maken, krijgt u ook een laagje sneeuw, meneer Gaai!
?
Klaar!
Brrr! Klaar!
Dan allemaal weg wezen! ik maak hem wakker!
ZZZZZ
PLETS!
Brr-r-r! Ik heb het koud!
FLAP!
FLAP!
Lieve help! Het sneeuwt!
't Wordt tijd dat we onze winterslaap gaan beginnen!
Oh, jongens!
!
Ik weet wel dat we geen goede maatjes zijn, Bango, maar je BENT een beer!
?

Jij doet fijn bij mij je winterslaap!
Eh . . . Ik wil je echt niet storen!
Ga liggen en slaap! Er is ruimte genoeg!
Ja! Natuurlijk!
Grutjes! Dat haarde er niet bij!
Maak je geen zorgen! Zodra Scherptand slaapt, komt Bongo weer tevoorschijn.
Dat is het gesnurk van Scherptand!
Kom er uit, Bongo, we gaan picknicken!
Zzzzzzzzzz
Het spijt me, jongens! Jullie kunnen beter gaan en het zonder mij doen!
Het ziet er naar uit dat ik zelf ook een winterslaap moet houden!
Zzzzzz

ditjes en datjes van Donald Duck

HEB JE DIE AL?

Enkele postzegels van het vroegere Nederlands-Indië zagen wij tot onze verrassing kort geleden terug op de hier afgebeelde uitgave van Indonesië. Deze zegel verscheen ter gelegenheid van het eeuwfeest van de postzegel in laatstgenoemd land. Helemaal achteraan zie je de eerste zegel die in Nederlands-Indië werd uitgegeven, de wijnrode 10 cents met Koning Willem III erop (1864). Daarvoor een zegel met een afbeelding van Koningin Wilhelmina, verschenen in 1941. Vervolgens een paar zegels die herinneren aan de tijd van de Japanse bezetting. Meer op de voorgrond de postzegel met de rood-witte vlag van Indonesië, uitgegeven in 1949 ter herdenking van het feit dat de souvereiniteits-overdracht één jaar daarvoor had plaatsgevonden, en de blauwe zegel uit de zogenaamde cijfertype-serie (1949), die later in 1950/1 verscheen met de opdruk R I S. Ten slotte voorop een exemplaar uit de nieuwe President Soekarno-serie (hoge, aanvullende waarden).

VERMENIGVULDIG-MUZIEK

De Zwitserse musicus Georges Alloo heeft het onderwijs op de Lagere School een goede dienst bewezen. Hij heeft namelijk het leren rekenen voor de kinderen veel en veel gemakkelijker gemaakt door de tafels van vermenigvuldiging op rock-en-rollmuziek te zetten. De grammofoonplaat met deze muziek erop wordt nu in de winkels vlot verkocht en de tafels gaan er als koek in.

PEUTER CHAUFFEERT

Een agent van politie in een stad in Limburg zag een auto rijden met een wel zeer kleine dame aan het stuur. Ze was zo klein, dat ze nauwelijks door de voorruit naar buiten kon kijken. Eerst dacht de agent met een dwergvrouwtje te doen te hebben, maar toen hij eens beter keek zag hij dat een meisje van een jaar of zes aan het stuur van de wagen zat. Dat ging toch wel een beetje te ver. De auto werd tot stilstand gebracht en de vader van het meisje, die naast haar zat, kreeg 'n proces-verbaal, vergezeld van de dringende boodschap zijn dochter twaalf jaar later het chaufferen te gaan leren.

„ZELF GEBAKKEN" CAKE

Banketbakker Pirlane in Frankrijk heeft iets nieuws bedacht. Hij verkoopt taarten, die niet helemaal goed gelukt zijn, bijvoorbeeld een beetje te donker gebakken, een beetje ingezakt aan één kant of met een ander schoonheidsfoutje, maar..... toch heel lekker.

Deze taarten worden veel gekocht, want de huisvrouw kan nu gemakkelijk tegen haar gasten zeggen, „Deze taart heb ik zelf gebakken, dat zie je wel!"

AVOND- EN MORGENROOD

In de zomermaanden komt de zon al vroeg op. Meestal slaap je dan nog. Ben je echter op het tijdstip van de zonsopkomst al bulten, dan kun je soms het morgenrood zien. Je behoeft daarmee echter heus niet zo blij te zijn, want het „morgenrood" betekent meestal „regen in de sloot". Het morgenrood ontstaat namelijk doordat er in de onderste lagen van de atmosfeer veel waterdamp aanwezig is. De stralen van de opkomende zon gaan door deze vochtlaag heen en zo ontstaat de rode kleur, die wij morgenrood noemen. Het avondrood (dat niet door vochtdeeltjes, maar door stofdeeltjes in de lucht wordt veroorzaakt) is meestal te zien aan het eind van een mooie, zomerse dag en het betekent dat het weer ook de volgende dag nog hetzelfde zal zijn.

* * * * * *

PIPO en het ROOM IJSE RIJK

geschreven door WIM MEULDIJK

WAT ER GEBEURDE

Pipo en zyn gezin hebben een moeilijke reis achter de rug naar het onbekende poolland Room-ijzië, waarheen ze een uit dat land weggespoelde ysprins wilden terugbrengen. De pareldieven Snuf en Snuitje reisden echter ook mee en lieten de vreemde vorst telkens overstappen in hun auto om op die manier de beloning te krygen dta hy uitloofde voor zyn thuis-bezorging. Het lukt dat tweetal warempel ook nog, moar ondertussen is de woonwagen zo dicht bij het onbekende vries-rijk gekomen, dat Pipo en zyn familie er toch nog een kykje gaan nemen. Ze worden ontvangen in het ijs-paleis en horen dat dit land bedreigd wordt door een eigenaardig gevaar. . .

De grote sisser

„Broetsj, alles zal uitgelegd worden!" zegt prins Broesnof als ze op het balkon van zijn paleis over de daken naar de dampende fontein gekeken hebben en Pipo er nog niet veel van begrijpt. „Gij volgt mij!" Buiten het paleis stappen ze in een mooie slee met een kroontje en twee herten en ze suizen langs het nieuwsgierige publiek het pleln over, een paar straatjes door, een heuvel over en dan . . zitten ze in de mist. „Huh!" roept de sleedrijver, „vreemde snoeshanen gaarne gewillig uitstappen en verder lopen met prins!" „Wat jammer," zegt Petra, „dat dit sleeritje zo kort duurde, het ging heerlijk! Waarom moetan we nu alweer uitstappen!" „Dat is duidelijk, kind," antwoordt Mammaloe. „In die mist is het zeer onveilig om je te snel voort te bewegen!" Dit keer heeft Mammaloe gelijk. Pipo ziet hoe prins Broesnof, die ook uitgestapt is, enkele aarzelende passen doet. Vlak bij hen klinkt een sissend, ruisend geluid. Kleine waterdruppeltjes spatten om hun oren. Tot zijn grote verbazing bemerkt Pipo dat het warme druppeltjes zijn. Het is net of er hier vlakbij een reusachtige ketel water staat over te koken met witte stoomwolken en veel lawaai. „Gij nu begrijpen, warm-mens clown?" vraagt prins Broesnof en als Pipo zijn hoofd schudt, vervolgt hij: „Wij staan hier aan baai van Roomijse Rijk. In baai spuit groot natuurverschijnsel uit bodem: ana hete fontein. Iedere kwartier spuiten hij vijf minutens gloeiend heet water omhoog, dat komen uit warme binnenste der aarde. Vijf minuten zijn bijna voorbij, opgelet!" Inderdaad wordt het sissende geluid plotseling minder en verdwijnt dan geheel. Een windvlaag doet de stoomwolken van elkaar wijken en nu zien ze allemaal duidelijk het blauwe water van de baai van Room-ijzië. Grote rokende schuimbellen in het midden van de baai wijzen de plaats aan, waar de Grote

illustratie JAN WESSELING

Sisser zojuist nog tientallen meters omhoog spoot! Mammaloe bukt zich en stopt haar handen in de voorste golfjes. „Net wat ik dacht," zegt ze. „Dat water is heerlijk warm! Wat een geluk voor de mensen hier, dat ze in dit fijne warme water kunnen springen als ze genoeg krijgen van de vreselijke koude! U bent zeker wel heel blij met die warme spuitbron, meneer de ijsprins?"
Prins Broesnof barst in snikken uit. Zijn tranen bevriezen gelijk an vallen als glazen knikkertjes op de grond. „Boehoe!" snikt hij, „de Grote Sisser vreselijk gevaar voor onze ijsland! Warme water uit aardebodem doen onze kust telkens verder wegsmelten!"
„Sapperdeflap!" stamelt Pipo, „dat is dus het probleem! In het land van de koukleumen zijn ze niet blij met heet water! Ja, kijk maar, die oever in de verte, daar smelt net weer een stuk af. Zeg, prins Broesnof, je rijk smelt weg waar je bijstaat, wat ben je van plan daartegen te doen?" „Niksnie!" roept de prins. „Het wordt erger steeds! Vroeger spoten Grote Sisser maar

een keer in de week, maar dat werden steeds meer. Toen twee keer in week, toen drie keer en nu iedere kwartier! Water in beal worden steeds warmer, ijsland smelt steeds sneller weg! Niemand weet oplossing!" „Nounou," zegt Mammaloe, „zo'n vaart hoeft het niet te lopen. De zaken staan er zo voor, dat myn man Pipo toevallig een denkhoofd bezit dat in staat is alle moeilykheden op te lossen. Zo'n heetwaterfontein is voor hem een peuleschilletje!" Prins Broesnof kykt plotseling erg hoopvol naar onze clown, maar Pipo's mond wordt, waarom verhuis je dan niet met je hele volk een heel eind van deze kook-baai vandaan? De Noordpool is groot genoeg!"

Prins Broesnof schudt het hoofd „Rest van Noordpoolland zijn niet bewoonbaar voor Room-ijzische volk!" zegt hij „Overal veel te warm! Achter de bergen vriezen het maar dartig graden, die hitte zijn ongezond voor Roomyzen, wij kunnen niet leven daar!" Pipo, Mammaloe en Petra beginnen verbaasd te roepen, dat ze dertig graden onder nul toch al knap koud vinden, maar ze worden onderbroken door een toenemend lawaai. Er zijn tien minuten verstreken en uit de beai stijgt weer brullend en ruisend de machtige kokende waterstraal van de Grote Sisser omhoog Voor de klamme stoom de kade bereikt, stappen ze weer in de koninklijke hertenslede en rijden terug naar het ijspaleis, ze hebben genoeg gezien! Bovendien begint het donker te worden Prins Broesnof wil het clownsgezin een logeerkamer in zijn paleis aanbieden, maar Mammaloe bedankt voor de eer. „U bewoont zeer zeker een aardig pand," zegt ze „Alles is ook keurig schoon, maar voor ons soort mensen uit het zuiden is deze bebuizing te klam; wij zoudan te veel het gevoel hebben, dat wa in een

Zo gezegd, zo gedaan, de clownsgaat in zijn eentje naar de baai om het verschynsel van de Grote Sisser nog eens rustig te bekyken Er is die nacht weer een aardig stuk ven da kade weggesmolten, dat ziet hij direct Uit verschillende huizen hebben de bewoners al moeten vluchten, omdat de muren weg begonnen te smelten door de hitte van het baai-water

„Het is niet eenvoudig," mompelt Pipo „Als ik Room-ijzie wil redden, zal die fontein dichtgemaakt moeten worden Zoiets doe je niet met een kurk Er zit geweldig veel kracht achter zulke onderzeese uitbarstingen... dat wordt moeilyk" Pipo staat zo diep te peinzen, dat hij niet let op Snuf en Snuitje die een eind verder ook naar de wonderlijke springfontein zijn komen kijken!

„Het begint me een beetje helder te worden, Snuf," zegt Snuitje. „Door die hete fontein kan het water in deze baai niet bevriezen. Daardoor is 't dus mogelijk om hier naar de bodem te duiken. Als daar pareis groeien is het een warm kunstje om ze te gaan plukken!"

„Mooi gesproken, Sn-Snuitje!" roept Snuf. „Wat jij allemaal met je kleine koppetje uitdenkt is f-fantastisch! Dus jij denkt dat die bibbarprins zijn p-pareis uit deze baai

zakt een beetje af „Zo eenvoudig is dit niet," zegt hij lengzaam „Het gaat er dit keer niet om dat er boeven veralagen of zielepieten geholpen moeten worden, zo'n springfontein is een natuurverschijnsel. Met de natuur heb ik als clown altyd op goede flapvoet gestaan wenwege al het natuurschoon, ik heb er nog nooit tegen gevochten. Ik zou je trouwens dit willen vragen, meneer de diepvries-prins: als jullie het niet meer uit kunnen houden op deze piek omdat de grond onder je voeten te heet ijskast moesten slapen. Nee, wij brengen de nacht wel door in onze woonwagen, waar het potkacheltje lekker snort en de dekens niet aan je kin vastvriezen! Welterusten!"

priksleetje van aen Diepvries en familie kruipt in de woonwagen en brengt daar de nacht door, Het ezeltje Nononono mag voor deze keer ook in de woonwagen slapen op een hoop stro in een hoek achter een gordijntje, want het is te koud om zo'n dier buiten te laten slapen of in een ijs-stal... De volgende morgen leent Pipo een

betrekt! Nou, wat hij kan, dat k-kunnen wij ook! Waar wachten we nog op, zullen we dan maar duiken?"

„Man, wat ben jij toch dom!" sist Snuitje „Je vergeet dat wij geen parelvissers zijn, maar pareldieven! Hou je bij je eigen baantje! Wacht eens even, daar komt een steiletje Diepvriezen met een schepnet... Let goed op, Snuf, dat moeten we bespieden!"

VOLGENDE WEEK
DE STOP-TOREN!

WALT DISNEY
de kleine Boze Wolf
Wat vertel je daar? Geeft biggetje Knar lessen in de KUNST op school?
Ja, vader! Hij leert zijn twee broertjes en mij de kunst van . . .
Kunst? Boh! Vol me niet lastig met zulke onbenulligheden! Ik heb wel wat anders oon mijn hoofd!
Haha! Ik heb nu mijn hoofd bij de BIGGETJES . . .
BAKKEN en BRADEN voor BEGINNERS
. . . Want als die weerloze biggetjes uit de schaal komen, wacht ik ze op en vang ze! Tegen mij kunnen ze zich toch niet verdedigen!
Dus . . . later . . .
Aha! Daar komt biggetje Knir met zijn viool . . . Hmmm, een smakelijk hapje zo te zien!

STOP, biggetje! Ik ga van jou een karbonaadje maken dat geschikt is am gegeten te warden daar een koning! . .
. . . Eh, een WOLF, bedaal ik!

Dat denk ik toch niet! Mijn viool is een heel goede boog . . .

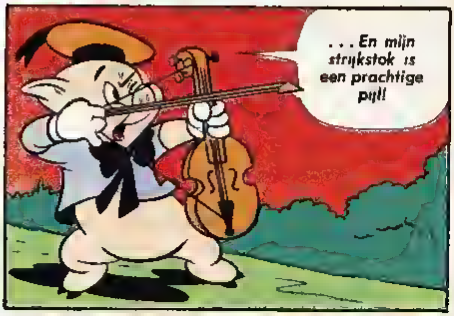
. . . En mijn strijkstok is een prachtige pijl!

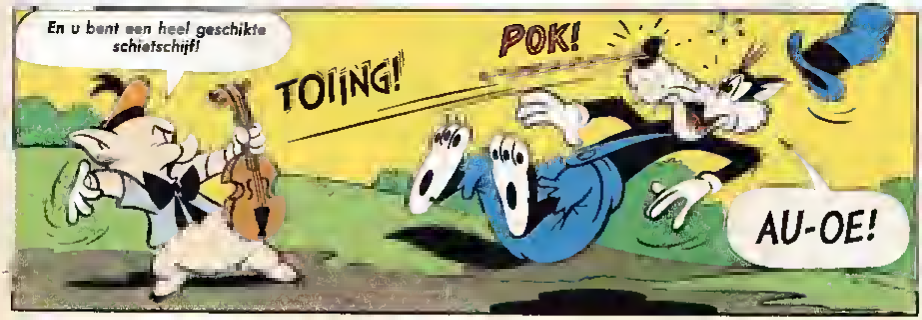
En u bent een heel geschikte schietschijf!
TOING!
POK!
AU-OE!

Hij . . . AUW! . . . kan zich tach aardig verdedigen! Dat had ik niet verwacht!

Maar daar komt het biggetje met de fluit! Een viool en een strijkstok magen dan als pijl en boag dienst kunnen daen . . .

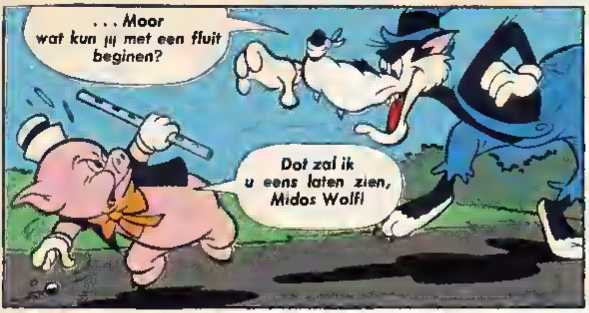
. . . Moor wat kun jij met een fluit beginen?
Dat zal ik u eens laten zien, Midas Wolf!

Je gooit gewoon een steentje in het ene einde von de fluit en don . . .

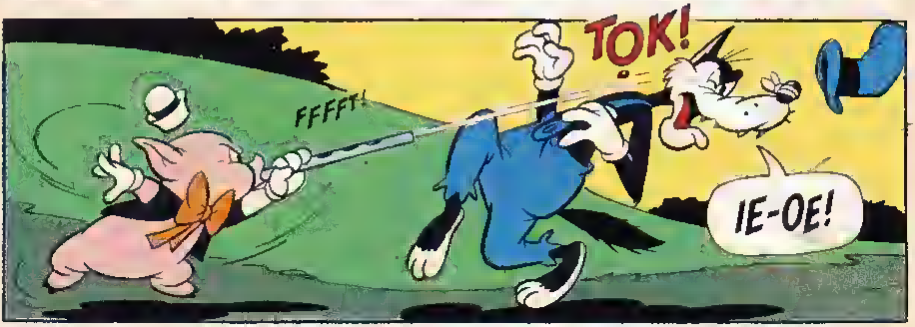
FFFFT!
TOK!
IE-OE!

Het lijkt wel of iedereen het vandaag op mij heeft gemunt!
Zoals u ziet, is een fluit heel goed als bloospijp te gebruiken!

Wat bezielt die biggetjes toch? Een wolf is zijn leven hier bijna niet meer zeker!

Nou, ik kan biggetje Knor nog steeds vangen! Hij speelt piano en die zal hij toch wel niet naar mijn hoofd gooien!

Dat is waar, meneer Wolf! Ik sleep mijn piano niet met me mee!
Eh . . . Echt niet?

Want piano spelen doe ik niet als beroep, dat is alleen maar een hobby!
Nou, voordat ik je za meteen als middageten gebruik, vertel me eens wat je beroep dan wèl is?
Ik ben METSELAAR, Midos Wolf!
En ik heb wat dingen die ik bij mijn beroep nodig heb, mee-gebracht!
Soms komen die heel goed van pas!
HELP!
Later . . .
Allemensen, vader! Wat ziet u eruit! Het lijkt wel of u gevochten hebt!
U had nog heel wat kunnen opsteken van de lessen in de kunst die biggetje Knor ons heeft gegeven!
Het waren lessen in de kunst van de ZELFVERDEDIGING!
BAH!

OORLOG OF VREDE

de NAAMLOZE VALLEI

GESCHREVEN DOOR TIM MARAN

Tim McKee is met een jonge roodhuid teruggekomen uit het dorp der berg-Cherokee's, onder wie zogenaamd een verschrikkelijke ziekte is uitgebroken. Tim is er zeker van dat alle geruchten over de dodelijkheid van de ziekte overdreven zijn en hij neemt de oude dokter Salomonson van het grensstadje Georgestown in vertrouwen. Deze draagt hem op de jonge Indiaan, die zelf besmet is met de ziekte, bij hem te brengen; alleen een zeer grondig medisch onderzoek van de ziekte kan een einde maken aan de spanning, ja, zelfs beslissend zijn voor oorlog of vrede.

DE zon stond recht boven Georgestown te branden. Iedereen lag te dutten. Behalve de McKee's. Tim maakte zich gereed om Springend Hert, de jonge Cherokee die hij aan de andere kant van de grens had achtergelaten, op te halen. „Zul je goed op jezelf passen?" zei Ma voor de tiende keer. Tim lechte en hing zijn kruithoorn en kogeltas om.

„Ik ben tweemaal de grens overgekomen zonder dat ze me zout op de staart konden strooien, Ma," zei hij overmoedig. „Ik wou dat ik meekon," zei Tom jaloers. Hij benijdde zijn jongere broer die altijd dingen uithaalde waar Tom zelf van droomde, maar waer-ie nooit aan toekwam. Tom was niet zo'n vluggerd — bovendien scheen hij voor pech geboren, hij kon niets ondernemen zonder dat het falikant misliep. Hij zet zo verlangend te kijken, dat Tim opeens zei: „Nou, ga mee, jôh. Ik heb je zelfs nodig!"

„Is 't weer?" jubelde Tom.

„O grutjes, moet dat nou?" jammerde Ma. Tim knikte. „Als ik streks met Springend Hert terugkom, kunnen we beter te voet zijn, Ma; maar daarvoor moeten we onze paarden achterlaten en dat is niet zo vertrouwd, dearom heb ik liever lemend die op ze past."

„Ik kan reuze met paarden opschieten," ijverde Tom. „Wacht even, Tim, ik moet m'n geweer pakken." — „Paarden," zuchtte Ma. „De laatste keer dat Tom op een paard moest passen, kreeg-ie een schop." — „Hij wou 'n bloedwesp verjagen, Ma," vergoelijkte Tim, „en toen dacht dat paard dat hij die bloedwesp was."

Ze sjokten door de hitte en door ongebeand gebied om niemend te hoevan ontmoeten. Daarne, op het punt waar Tim over de grens wilde, wachtten ze een uurtje, verscholen in het kreupelhout, tot er een patrouille van de Burgerwacht voorbij draafde. Toen staken zij snel de open strook over en begonnen aan de stelle, vermoelende klim naar de rotskam waerachter het Indienengebied begon. Het ging allemaal schitterend. De jongens hijgden als sleperspearden, maar schoten flink op. Nog terwijl het laatste deglicht, dat eigenlijk geen licht meer wes, over de eerde draalde, bleef Tim rondturend staen en zei: „Nou, els ik me niet vergis, moet Springend Hert hier in de buurt zitten..."

Als entwoord suisde er iets door de lucht en met een dof klapje smakte een pijl in een dode boomstronk, geen handbreedte voor zijn voeten. De gebroeders rukten bun geweer in de richting vanwaer de pijl was gekomen en keken recht in het grijnzende gezicht van Springend Hert. „Howgh, rode broeder!" riep Tom, die meteen helemaal in vorm was. „Doe gewoon!" zei Tim, die ven nature minder romentisch was. Ze kleuterden near de jeugdige Cherokee op zijn uitkijkpost.

„Springend Hert jullie al zien komen uit de verte," zei deze tevreden. „Je bent el net zo'n opschepper als Tom," zei Tim. „Nou, dit hier is Tom, mijn broer. En hij is Springend Hert. Hier, wet ln deze knapzak zit, heeft mijn Ma voor je meegegeven." Hij snelde een gebraden kippetje, gebakken bataten en een stuk taart op de rots uit. De ogen ven Springend Hert begonnen te glinsteren en zonder omhael zette hij zijn sterke, witte tanden in het kippetje. Intussen vertelde Tim wat er allemaal besproken wes met Pa en de dokter. En dat Springend Hert dus meemoest. „Tom-hier is meegekomen om op de peerden te passen. Wij kunnen het best te voet gaen. En laten we opschieten, want we kunnen alleen by necht ongemerkt Georgestown binnen komen; de dok laat zijn achterdeur voor ons open." Springend Hert zei niets, hij kloof de hele kip tot droeve botjes, likte zijn vette vingers af an graaide neer de teart. Tom keek met een vies gezicht naer de uitsleg op het neakte bovenlichaam en op de ledematen van de Cherokee. Hij stootte Tim een, „Is dat nou die ziekte?" Tim knikte, zonder een oog van Springend Herts gezicht af te laten. „Heb je gehoord wat ik zei?" vroeg hij. De Cherokee knikte, maar zei nog altijd niets.

„Dus je gaat mee?" vervolgde Tim. Springend Hert entwoordda niet. „Wet 'n rare," zei Tom. Tim haelde de schouders op. „Kom mee, dan zal ik je wijzen waar de paarden staen."

Toen ze terugkwamen, had Springend Hert zijn meeltijd beëindigd. Hij zat daar bewegingloos en zwijgend. Tim draalde wet. „Denk je det je je kunt redden?" vroeg hij een Tom.

„Tuurlijk!" knikte deze. „Wanneer zie ik jullie weer?" Tim haelde de schouders op. „Op z'n vroegst morgen het hangt van dokter Salomonson af. En ik kan Springend Hert niet elleen laten in Georgestown, dat snap je wel." Hij wendde zich tot de Cherokee en raakte zijn schouder aan. „Ga je mee?" Zwijgend stond Springend Hert op. „Hij knipt 'm netuurlijk voor de dokter," smaalde Tom grijnzend. „Saluut," zwaaide Tim zijn erm tegen zijn broer. Gevolgd door de Cherokee daalde hij de rotsige hoogte af. „Hé!" riep Tom ze opeens na. „Kom terug!"

„Wat is er?" snauwde Tim boos. „Zit jij 'm soms te knijpen?"

„Neen, neen, maar moet je horen!" Tom stotterde ven opwinding. „Het is toch al nacht voordat jullie Georgestown berelken. Laet Springend Hert mijn kleren aantrekken, in het donker ken dan niemend zien det-ie een Injun is en kunnen jullie zelfs zó over straat!" Een moment stond Tim perplex ven de simpelheid ven deze oplossing.

„Tom," zei hij toen met lets van respect in zijn stem, „je bent een kei!" Springend Hert zei nog altijd niets, maar trok zonder meer Toms bloes en broek aan. Ze pasten hem nog goed ook. „En hier heb je m'n

hoed," zei Tom gloeiend van ijver. „En o zeg, laat je boog en pijlkoker hier, anders staat het zo gek an hebben ze je zó in de amiezen!" — „Vreemd, waarom zegt-ie toch niks?" vroeg Tim zich ongerust af. De Cherokee legde met een bijna plechtig gebaar zijn boog en pijlkoker aan Toms voeten. Tim voelde iets van medelijden met hem, hij wist niet waarom. Hij zei: „Tom zal goed op je wapens en je paard passen en ik blijf bij je straks, je boeft nergens bang voor te zijn. Kom."

Ze passeerden veilig de grens. Er was geen teken van leven te bespeuren. Al die tijd badden ze geen woord gewisseld. Ze liepen allebei snel en lenig gewend om grote afstanden af te leggen. De sterren gaven hun voldoende licht. Ze volgden een droge, verzande rivierbedding in de richting van het grensstadje Georgestown, lag in diepe duisternis gehuld. Geen spleetje licht te bekennen, alleen in de kroeg van Vette Heinz, waar het hoofdkwartier van de Vrijwillige Burgerwacht was gevestigd. Voorzichtig loodste Tim zijn makker achterlangs de gebouwen naar het huis van dokter Salomonson. De achterdeur was inderdaad niet afgesloten. De roestige hengsels kraakten en piepten, toen Tim hem voorzichtig openduwde.

Meteen klonk de kribbige stem van de oude dokter: „Zijn jullie dat?"

„Jawel, dok!" fluisterde Tim, opgelucht dat de tocht goed was afgelopen. „En ik heb Springend Hert bij me!"

„Dat ruik ik," bromde de dokter. „Een ogenblikje, dan zal ik even licht maken, anders breken jullie ja benen nog." Even later wierp een olielampje zijn zwakke, waggelende schijnsein door de kamer. De luiken zaten voor de ramen, ze waren hier veilig voor blikken van buiten.

„Zo," zei de dokter. „Kom nou maar verder. En jij," vervolgde hij zonder omhaal, „kleed je uit!"

Zwijgend, hoog opgericht, stond Springend Hert daar. Nu, in het licht, zag hij er 'n beetje komisch uit in Toms kleren, vooral vanwege de hoed, waar hij niet aan gewoon was en die hij tot over zijn oren had getrokken, wat hem een dom aanzien gaf. Tim porde hem in de zijde. „Je moet je uitkleden, dokter hier wil je onderzoeken."

Zwijgend trok Springend Hert de bloes uit. Meteen zei de dokter, terwijl hij zich voorover boog en met één hand zijn brilletje in positie bracht: „Ho, ik zie het al! Builenpest! Om je een boedje te lachen! Wat jij hebt, is huis-tuin-en-keukenschurft of mijn naam is geen dokter Salomonson! En heeft jouw hele stam dat, mejongen? Nou, dan zullen jullie wel een mooi plaatje met elkaar vormen!"

Na alles wat er was gebeurd, klonk de mededeling van de oude dokter zo kinderachtig, zo dwaas, dat het bijna was of hij een ongepaste grap maakte. Tim was zo verbluft dat hij moest gaan zitten. *Schurft* ... En daarvoor was het hele grensgebied in rep en roer, was het leger gealarmeerd, waren de Cherokees op het oorlogspad, lagen bloedende boerderijen in as ...! Springend Hert zei niets; hij stond daar maar en krabde zich.

„Ho!" zei de dokter driftig wenkend dat hij dat moest laten.

„En om te bewijzen dat de oude dokter Salomonson het bij het rechte eind heeft, zal-ie jou meteen een behandeling geven waar je van zult piepen!"

En mét voegde hij de daad bij het woord. En toen kwam Tim erachter dat-ie Springend

Hert eigenlijk helemaal verkeerd had beoordeeld — dat dat zwijgen van hem niet een kwestie was van bangheid voor de dokter of voor pijn.
Want de jonge Cherokee doorstond de paardebehandeling zonder met een ooglid te knipperen of er een zweetdruppel voor te laten.....

Bij het krieken van de dag vond er een gewichtige vergadering plaats in het huis van de oude dokter.
Tim had zijn Pa moeten halen. Ha', wat een vreugde bracht zijn verslag in de hulfkar der McKee's! Ma stroopte meteen haar mouwen op en pakte haar grootste deegkom en voor het eerst sinds Martje was ontvoerd en zij de Naamloze Vallei hadden moeten verlaten, hoorden Pa en de jongens haar weer zingen.
Pa haastte zich met Tim terug naar de dokter. „Wat moet jij bij dok Salomonson, McKee?" riep een kennis. „Is er een zieke bij julhe?"
„Helemaal niet!" riep Pa straiend terug. „Ik moest 'm van Ma vragen of-ie vanavond bij ons lekker komt eten!"
„Nou, als jouw vrouw kookt, kom ik ook ....!" grapte de ander.
„Je komt maar, je komt maar!" wuifde Pa; hij zou wel de hele wereld willen feesten.
Dokter Salomonson deed open. Springend Hert was voor alle zekerheid in het keukentje verstopt Toch moest Pa hem even zien
„Maar raak 'm niet aan," waarschuwde de oude dokter, „anders moet ik jou ook een behandeling geven! En o ja, Tim, help me straks even de kleren te verbranden die die Indiaan aanhad."
„Maar die zijn van Tom, mijn broer!" protesteerde Tim.
„Ze zijn besmet," zei de dokter.
„Zul je Tom horen," zei Tim.
„Het is zijn mooiste jachtbloes; er zitten nog bloedvlekken op van de enige beer die hij eens per ongeluk raak heeft geschoten."
„Niets aan te doen," zei dok

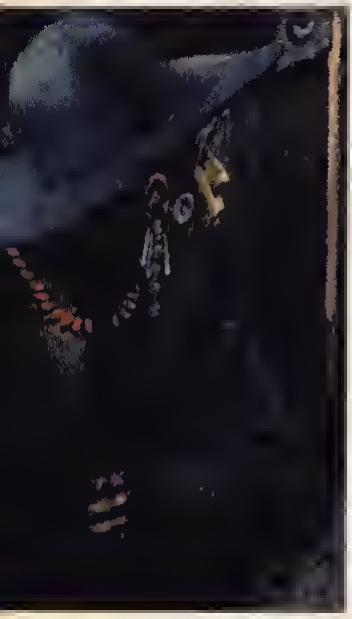

Salomonson. „Zo, en nu moeten we overleggen wat we doen, McKee. Blijf jij erbij, Tim, we zullen jou wel weer nodig hebben."
Tim gloeide van trots een belangrijke bespreking tussen volwassen mannen en ze hadden hem nodig!
Ze praatten wel een uur Ze bekeken de zaak van alle kanten en wogen alle voor- en nadelen van elkanders opmerkingen tegen elkaar af.
Ze waren het met elkaar eens dat ze niet zomaar op straat konden rondroepen dat de builenpest geen builenpest was, maar doodgewone schurft; de mensen zouden het doodeenvoudig niet willen geloven! Ze hadden zich er al zo verschrikkelijk druk om gemaakt, dat ze zich belachelijk zouden voelen.
Neen, dok Salomonson vond het beter dat hij dit rechtstreeks besprak met kolonel Coffee, de militaire commandant van het Blackhurst-district; die kon dan meteen maatregelen nemen.
Maar nou de Indianenkwestie..! De Cherokees, boos geworden vanwege de vijandige houding der blanken, hadden immers de strijdbijl opgegraven.....! En toen keek zowel de dokter als Pa naar Tim en die ging rechtop zitten, want hij voelde dat er iets belangrijks zou komen.
„Tim moet naar dat Cherokeedorp terug," zei de dokter. „En hij moet de oorlog tegenhouden tot de kolonel een beslissing heeft genomen. Wij moeten hem ertoe zien over te halen dat ie een vredescommissie stuurt naar de Cherokees. Tim, denk jij dat je het aankunt?"
Tim kon alleen maar knikken. Het ogenblik was te plechtig dan dat-ie het wilde bederven met jongensachtige opmerkingen zoals: „Tuurlijk!" of: „Reken maar!"
Maar hij vroeg: „En Springend Hert?"
„Die houd ik hier," zei de dokter. „In de eerste plaats wil ik met zijn volledige genezing bewijzen dat ik het bij het rechte eind heb; in de tweede plaats zal kolonel Coffee misschien een levend bewijs willen hebben alvorens zijn houding te bepalen. Dat moet je de sachem van de Cherokees ook uitleggen En o ja, ik zal je precies vertellen wat de Cherokees moeten doen om van hun ziekte af te komen en je een zakje van dat gele poeder meegeven voor de ergste behandelingen — daar sla je meteen een goed figuur mee en kun je het vertrouwen van de roodhuiden winnen!"
Tim stond op Hij voelde zich trots en dankbaar dat hij zoiets belangrijks mocht doen. Hij kon de oorlog tegenhouden
Hij wilde ook geen oorlog tegen de roodhuiden — stel je voor, oorlog tegen jongens zoals Springend Hert!
Hij haalde diep adem en stak spontaan zijn hand uit.
„Zal gebeuren, dok!" zei hij eenvoudig

Tim ging Springend Hert nog even groeten en op de hoogte brengen van wat-ie ging doen. Toen aarzelde hij even. „Wil je me niet vertellen waarom je al die tijd niets tegen me gezegd hebt?" vroeg hij.
Springend Hert knikte. „Jij mij brengen eten van jouw moeder," zei hij, „en Springend Hert opeens denken: moeder van bleekgezicht net als eigen moeder. Ik na denken. Daarom niks zeggen."

TOM POES en de HH-HANDSCHOENEN

WIE WORDT HIER TOT PAP GESLAGEN, HEER SUPER?
VOORUIT, BAAS! LAAT JE NIET OP JE KOP ZITTEN DOOR DIE BOLLE OPSCHEPPER!
??
ZOIETS ZEGT MEN NIET ONGESTRAFT TEGEN EEN BOMMEL.
OEI!
OH!
AU!
GRRRR. NOU ZAL IK 'M TOCH...
HIER KUN JE NIET TEGENOP BOKSEN!
NEE! D-DAT IS NIET EERLIJK!
NIET BANG ZIJN. NIET BANG ZIJN.
DE HANDSCHOENEN KNAPPEN HET WEL VOOR JE OP. ZE KENNEN JUDO-GREPEN!
IN DAT GEVAL... KOM MAAR OP, SCHURK!
GRRR... IK ZAL JOU...

HEER OLLIE! W-WAT GEBEURT ER?
O O, IK ZIE HET AL! U HEBT DE HANDSCHOENEN AAN GEDAAN!
JA, EN DAT WAS MAAR GOED OOK. ANDERS WAREN DIE SCHURKEN ONS DE BAAS GEWORDEN.
MAAR DOE ZE DAN NU WEER UIT!
KALM, JONGE VRIEND.
GAUW!
VLUG DAN TOCH!
NOU KOMT HET! NOU KOMT HET!
DE HANDSCHOENEN HEBBEN DE SMAAK VAN VECHTEN TE PAKKEN!
JAJA!
HEER OLLIE! WAARÖM??!!
D-DAT DEED IK NIET. DAT DEDEN DE HANDSCHOENEN, ALS JE BEGRIJPT WAT IK BEDOEL.

DONALD DUCK - Een vrolijk weekblad. Uitgave: De Geïllustreerde Pers N.V. Nederland: Stadhouderskade 85, Amsterdam-Z. Postbus 497. Telefoon 020-731361. Giro 119.131 (alleen voor postabonnementen à f 3.25 per 13 nummers). Prijs 35 ct., per week 25 ct. België: De Geïllustreerde Pers voor België N.V., Generaal Capiaumontstraat 24, Berchem-Antwerpen. Telefoon 396164. P.C.R. 86491. - Prijs 6 frank.
Attentie! Het is verboden dit blad op te nemen in een leesportefeuille of daarnaar af te staan. 1964 Walt Disney Productions.